

**U Z N E S E N I E**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **A., s. r. o., K.**, IČO: X., právne zastúpeného JUDr. R. M., advokátom, M., proti žalovanému: **M., s. r. o. „v konkurze“**, S., IČO: X., o zaplatenie 20 964,80 eur a 123 802,50 USD s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2012, č. k. 3Cob/63/2012-326 a uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. júna 2012, č. k. 3Cob/63/2012-324, takto

**r o z h o d o l :**

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

**O d ô v o d n e n i e :**

Okresný súd Košice II uznesením z 8. decembra 2011, č. k. 33Cb/53/2010-259 uložil žalovanému zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 11 380,-- eur.

Uznesením z 13. marca 2012, č. k. 33Cb/53/2010-293 Okresný súd Košice II nepriznal žalovanému oslobodenie od súdnych poplatkov. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že 25. novembra 2011 bolo súdu prvého stupňa doručené odvolanie žalovaného proti rozsudku zo 4. októbra 2011, č. k. 33Cb/53/2010-235. Uznesením z 8. decembra 2011, č. k. 33Cb/53/2010-259 súd prvého stupňa uložil žalovanému, aby v lehote 10 dní od jeho doručenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 11 380,-- eur. Dňa 29. decembra 2011 podal žalovaný proti tomuto uzneseniu odvolanie, pričom poukázal na ust. § 138 ods. 1 O. s. p. a nepriaznivé ekonomické a finančné výsledky dosahované žalovaným. Zároveň požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku, ktorý pre žalovaného predstavuje prekážku, v dôsledku ktorej nie je schopný pred súdom preukázať

svoje tvrdenia. Súd prvého stupňa uznesením z 24. januára 2012, č. k. 33Cb/53/2010-266 vyzval žalovaného, aby v lehote 10 dní odo dňa jeho doručenia doplnil podanie, doručené súdu 29. decembra 2012 tak, aby obsahovalo náležitosti uvedené v ust. § 205 O. s. p. S poukazom na ust. § 138 ods. 1 O. s. p. súd prvého stupňa skonštatoval, že žalovaný napriek výzve súdu riadne nezdokladoval svoje pomery, a teda nepreukázal, že u neho prichádza do úvahy priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov a ním predložená žiadosť nie je dostačujúcim podkladom pre rozhodnutie súdu o priznaní oslobodenia. Preto rozhodol tak, že žalovanému nepriznal oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením z 29. júna 2012, č. k. 3Cob/63/2012-326, zmenil uznesenie súdu prvého stupňa z 13. marca 2012, č. k. 33Cb/53/2010-293 tak, že žalovanému priznal oslobodenie od súdnych poplatkov. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný v odvolacom konaní doplnil žiadosť o oslobodenie jednoduchými výsledkami, z ktorých vyplýva, že za obdobie 8/2008 až 12/2008 mal stratu 6 822 788,71 Sk, za rok 2009 stratu 23 754,63 eur a za rok 2010 stratu 567,37 eur. Odvolací súd dospel k záveru, že majetkové pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, preto žalovanému priznal oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 ods. 1 O. s. p. Z uvedeného dôvodu napadnutým uznesením z 29. júna 2012, č. k. 3Cob/63/2012-324 Krajský súd v Košiciach zrušil uznesenie súdu prvého stupňa z 8. decembra 2011, č. k. 33Cb/53/2010-259, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o poplatkovej povinnosti žalovaného.

Proti rozhodnutiam odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie v zákonnej lehote, ktoré odôvodnil tým, že rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Dovolateľ má za to, že priznané oslobodenie žalovaného od súdnych poplatkov nespĺňa ani jednu zo zákonných podmienok, vyžadovaných na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Skutočnosť, či pomery žalovaného odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov, podľa dovolateľa odvolací súd zisťoval na základe výsledoviek doplnenými k žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov. Z predložených výsledoviek je podľa dovolateľa evidentné, že strata žalovaného sa postupne znižovala, a to takmer až na nulu (z 226 475,09

eur na 567,37 eur). Podľa názoru dovolateľa je preto nespochybniteľné, že žalovaný by musel analyticky v tomto období (bez započítania straty z minulých období) dosahovať kladný hospodársky výsledok. Ak by žalovaný analyticky v príslušnom roku (bez započítania straty z minulých období) nemal kladný hospodársky výsledok, jeho strata by sa musela akumulovať - zvyšovať, alt. by sa nezmenšovala. Na základe uvedeného je podľa dovolateľa zrejmé, že Krajský súd v Košiciach nesprávne právne posúdil a vyhodnotil predložené výsledovky, keď sa obmedzil len na konštatovanie, že žalovaný vykazoval v roku 2008 - 2010 stratu a pritom nebral do úvahy jej vývoj, t. j. znižovanie straty, ktorá bola pravdepodobne spôsobená ekonomickou aktivitou žalovaného. Názor odvolacieho súdu o tom, že pomery účastníka odôvodňujú oslobodenie od súdnych poplatkov, je preto vzhľadom na priaznivý medziročný vývoj straty žalovaného, podľa dovolateľa neakceptovateľný. Dovolateľ dodal, že oslobodzovať spoločnosť od súdnych poplatkov len na základe toho, že je v strate a nevnímajúc ďalšie súvislosti, je v rozpore s princípom hospodárnosti konania a s princípom rovnosti zbraní účastníkov konania.

Dovolateľ v podanom dovolaní ďalej vyjadril presvedčenie, že v predmetnom prípade sa zo strany žalovaného jedná o svojvoľné a zrejme bezúspešne uplatňovanie alebo bránenie práva. Podľa dovolateľa odvolací súd nesprávne posúdil túto otázku, čo je preukázané skutočnosťou, že v ten istý deň žalovanému, žiadajúcemu o oslobodenie od súdnych poplatkov, vo veci samej rozsudkom nevyhovel. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal aj na správanie sa žalovaného pred súdom prvého stupňa, na obštrukcie, ktoré v konaní používal a na jeho pasivitu v predmetnom súdnom konaní. Dovolateľ preto navrhuje, aby dovolací súd napadnuté uznesenia odvolacieho súdu zmenil.

Žalovaný sa k dovolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 10a ods. 1 O. s. p. prejednal dovolanie žalobcu podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Prípustnosť dovolania má vo všeobecnosti stránku objektívnu a subjektívnu.

Objektívna stránka sa nevzťahuje na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje (len) vecný aspekt tohto opravného prostriedku - či smeruje proti rozhodnutiu vykazujúcemu zákonné znaky rozhodnutia, proti ktorému je dovolanie prípustné. Dôvody objektívnej prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu zákon vymedzuje v ustanovení § 237 a § 239 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 O. s. p.

Podľa ust. § 237 O. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Podľa ust. § 239 ods. 1 O. s. p., dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, alebo, ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska.

Podľa ust. § 239 ods. 2 O. s. p., dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak:

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,

c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O. s. p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Subjektívna stránka prípustnosti dovolania sa naopak viaže na osobu konkrétneho dovolateľa a zohľadňuje osobný aspekt toho, kto podáva dovolanie - či je u neho daný dôvod, ktorý ho oprávňuje podať dovolanie (hoci aj proti rozhodnutiu objektívne napadnutelnému týmto opravným prostriedkom). Takým dôvodom je skutočnosť, že rozhodnutím odvolacieho súdu bol dovolateľ po procesnej stránke na svojich právach negatívne dotknutý a bola mu spôsobená ujma dopadajúca na jeho pomery.

Záver o tom, že podané dovolanie je prípustné, predpokladá zaujatie záveru o jeho oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej, ako aj subjektívnej), posúdenie subjektívnej prípustnosti dovolania ale vo všeobecnosti predchádza posúdeniu objektívnej prípustnosti dovolania.

V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu o poplatkovej povinnosti žalovaného a jeho žiadosti o oslobodenie od poplatkovej povinnosti. Účastníkom tejto časti konania je len žalovaný, o ktorého poplatkovej povinnosti a návrhu o oslobodenie od poplatkovej povinnosti súd rozhodol a nie žalobca, ktorého postavenie v konaní sa napadnutými rozhodnutiami nemení, a preto sa mu uvedené uznesenia súdu ani nedoručujú. Neprináleží mu tak ani právo opravného prostriedku, keďže napadnutými uzneseniami na svojich právach nebol dotknutý a neutrpel žiadnu ujmu.

Vychádzajúc zo subjektívnej stránky prípustnosti dovolania dovolací súd preto dospel k záveru, že dovolanie v danom prípade podal dovolateľ, ktorý subjektívne na podanie tohto

mimoriadneho oprávneného prostriedku nebol oprávnený, pre ktorý dôvod podmienky objektívnej prípustnosti dovolania ďalej neskúmal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol, ako podané neoprávnenou osobou.

V dovolacom konaní bol úspešným účastníkom žalovaný, ktorému podľa ust. § 243b ods. 4 v spojení s ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo voči žalobcovi právo na náhradu trov dovolacieho konania. Dovolací súd ale žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo prijaté rozhodnutím senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

**Poučenie:** Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. septembra 2013

**JUDr. Beata Miničová, v. r.**  
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová